

[Udenrigsministeren.]

Forholdet til Folkeforbundet og ogsaa i Forholdet til Lande, der staa uden for dette. Der har tidligere fra konservativ Side været rettet saadan Opfordring, og paa Grundlag heraf blev der for nogle Aar siden udarbejdet en meget indgaaende Redegørelse over de folkeretlige Forpligtelser, Danmark har. Den er vedblivende til Raadighed. Jeg ser egentlig ikke, at vore Traktat-Forpligtelser juridisk set er ændret i den mellemliggende Tid, men Vilkaarene, under hvilke disse Forpligtelser virker, er ændret. En Drøftelse ogsaa i saa Henseende er jeg til enhver Tid parat til over for den høje Rigsdag under de Former, man dertil maatte finde hensigtsmæssige.

Det ærede Medlem udtalte endvidere, at med Hensyn til vor udenrigspolitiske Holdning kunde man for vort Vedkommende ikke klage over de forskellige oppositionelle Partiers Stilling. Ja, det kan jeg for min Del erklære mig enig i og tilfreds med. Det er indtil dette Øjeblik lykkedes at have en fælles Stemning i alt væsentligt over for de udenrigspolitiske Vanskeligheder, som de Tilstande, der for Tiden bestaar mellem de store Magter, maa frembyde for Danmark som for andre Lande, og jeg kan kun udtale Haabet om, at den Enighed om Løsningen af Opgaverne paa dette Omraade, som hidtil har bestaaet, ogsaa maa blive bevaret i den kommende Tid.

Finansministeren (H. P. Hansen): Det gaar ved denne Finanslovdebat som saa ofte før, at det ikke i særlig Grad er Statens Finanser, man beskæftiger sig med, ud over, at et Par enkelte Medlemmer har gentaget, hvad de har sagt tidligere, saa jeg vil forholdsvis hurtigt kunne komme gennem Stoffet.

Det er meget interessant at lægge Mærke til Oppositionens Dobbeltstilling, naar man taler om Statens Finanser. I det ene Øjeblik beklager man sig over, at Indtægterne er for store, at den Finansminister, som man har nu, er, som det ærede Medlem Hr. Korsgaard sagde, en ren Hund efter at udskrive Skatter. Saa snart Venstre og de Konservative kommer med Forslag om nye Udgifter, svarer Finansministeren: Ja, vel, men vi maa have Dækning for disse Udgifter! og det finder det ærede Medlem er en urimelig Stilling for Finansministeren at indtage. Det afviger ganske vist, som jeg har sagt tidligere, stærkt fra den Stilling, de Konservative tidligere indtog, da de altid krævede, at sammen med et Krav om en Udgift maatte der

være en Bevilling, som kunde dække Udgiften. Samtidig med at man nu det ene Øjeblik klager over, at det er alt for stor en Skatteudskrivning, der finder Sted, og at Statens Stilling er alt for god, siger man det næste Øjeblik, at vi er inde i det rene Kaos. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde i Dag, at i 1934—35 viste Statsregnskabet et Overskud paa 18 Mill. Kr., og saa vidt jeg forstod det ærede Medlems Udtalelser i Dag, lod de paa, at der var ingen Tvivl om, at indeværende Aar vilde vise samme Resultat. Jeg gaar ud fra, at det var Aaret 1935—36, han mente, og det ærede Medlem Hr. Korsgaard udtalte ved Tillægsbevillingslovens første Behandling, at der var ingen Tvivl om, at her vilde fremkomme et Overskud paa mindst 10 Mill. Kr., og hertil sluttede det ærede Medlem Hr. Himmelstrup sig. (*Korsgaard: Nej, 7.*) Nej, det ærede Medlem Hr. Korsgaard talte om 10 Mill. Kr. (*Korsgaard: 7—10.*) I Dag 7—10, men for nogle Dage siden udtalte det ærede Medlem, at der var ingen Tvivl om, at det vilde blive 10 Mill. Kr. (*Korsgaard: Nej, henimod.*) Jeg beder det ærede Medlem undersøge i Rigsdagstiden, hvad han har sagt, saa vil han staa her op og give mig Ret. Da vi havde Toldloven til Behandling, fremkom der ogsaa fra ærede Medlemmer Udtalelser om, at det var meget daarligt budgetteret, det skulde nok vise sig, at Toldindtægterne vilde blive betydeligt større, og man henviste til, hvad Aarets første 11 Maaneder havde indbragt. Jeg henviste dengang til, at det var muligt, at der vilde blive en ren Indtægt paa et Par Millioner Kroner ud over det foreslaede, og det har vist sig, at i alt væsentligt har min Udtalelse holdt Stik, dog at der paa et Par Omraader har været mere, end man havde forudset. Oppositionen mente, at en Indtægt paa 104 Mill. Kr., som der var foreslaet, var alt for lidt, thi saa skulde Marts kun give 4 Mill. Kr. paa Toldindtægterne; jeg henviste til, at de to foregaaende Aar havde Marts kun givet 4 Mill. Kr. (*Korsgaard: Det er Forbrugsskatter.*) Det er mærkeligt, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har saa svært ved at tie stille, jeg beder det ærede Medlem se paa de Tal, jeg i Dag har givet ham, saa vil han se, at Toldindtægterne i Marts kun har givet 3 Mill. Kr., og at mine Udtalelser derfor var rigtige.

De samlede Forbrugsafgifter er paa Finans- og Tillægsbevillingslov anslaaet til de 272,4 Mill. Kr., som det ærede Medlem Hr. Korsgaard for kort Tid siden omtalte, men, som sagt, da vi havde den Sag til Be-